

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

ԿԱՅՍ. ՀԱՄԱԼՍԻԱՐԱՆԻՆ աշա-
 իրաները զինուորական ծառայու-
 մենի զերծ պիտի կայացուին:
 ԴԱՄՍԱԿԱՌՈՒ ԱՅԵՆԱ Երկաթուղիի
 շինման անձինքն, Պ. Նիկիճի
 անուն անձինքն, կայա, Երեսուցի
 անձինքն, որոնք գնումներով պիտի միա-

անհամարելի ակնարկ մը նետելով անհեղինակ ներս։

— Պատուը չունեցայ զայն քան քան ինչու, ախիրն, պատասխանեց Պրոքսան, փողոցին զուռը միտ կէս մը բաց բռնելով, ինչ որ սակայն չարքիլեց զբացուհին որ քայլ մըն ալ առնէ դէպի առաջ։

— Արանքերն ախիրն մըն էր։ Այս առտուս անկեղեցաւ մերինը։ Սպասուհին բան առնելու գնաց եւ կը յուսայի որ զայն հոս կը շտնծաւ անպատու ճառ։

— Եթէ հոս դայ, ախիրն, ձեր տունը կը զրկուի ես։

— Ինչեւ ջրգորը, շտու մտահոգութիւն կը պտտաւորէ ինծի։

Դրացուհին, միշտ քայլ մը կ'ստանէ զէպի տաքը, ան կը մտնէ ներսի սենեակը, իսկ Պրոքսան զուռը միտ բաց թողած էր, ան յուսով որ սակայն թիւրան զրացուհին զուռն ելլելուն հարկը զգանէր։

(Մարտահակիլի)

Արտատուէր Ա. ՍԱԿԱՆԱՆ
Տպագրութիւն Ասգաւան Տպարան